1963
ମାର୍ଚ୍ଚ 26

ବିଜୟାନନ୍ଦ ପଟ୍ଟନାଏକ

ବନାମ

ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ସାହୁ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

(ଏ. କେ. ସରକାର, କେ. ଏନ୍. ୱାଞ୍ଚୁ ଏବଂ କେ. ସି. ଦାସ ଗୁପ୍ତା, ନ୍ୟାୟାଧୀଶବୃନ୍ଦ)

ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନ-ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ-ପ୍ରକ୍ରିୟା- ଯଦି ଅନୁମତିପ୍ରାପ୍ତ ତେବେ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର, -ଜନ ପ୍ରତିନିଧି ଅଧିନିୟମ, 1951 (1951 ର ଅଧିନିୟମ 43), ଧାରା 109, 110, 116- A-ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908 (1908 ର ଅଧିନିୟମ 5), ପ୍ରାବଧାନ O. XXIII,r.1 (I)

କେହି ଜଣେ S ରାଜ୍ୟ ବିଧାନସଭାକୁ ନିର୍ବାଚିତ ଘୋଷିତ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଏକ ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କଲେ । ଏହି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 82ର ଅନୁପାଳନ ନକରିବା ହେତୁ ଜନ ପ୍ରତିନିଧି ଅଧିନିୟମ, 1951ର ଧାରା 90 (3) ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ରେ ଆବେଦନ କଲେ । ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ଆବେଦନକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଏବଂ ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କଲେ । ଏହା ପରେ S ଧାରା 116- A ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କଲେ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ, S ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ଦରଖାସ୍ତ କଲେ କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହା ଧରି ନେଇ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ମନା କରିଦେଲେ ଯେ ଏହାକୁ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 109 ଏବଂ 110 ର ନୀତି ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନିଆଗଲା ଯେ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାର ନିରଙ୍କୁଶ ଅଧିକାର ଏସ୍ ଙ୍କ ପାଖରେ ଥିଲା ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କୁ ଏପରି କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଅଧିନିୟମ ର ଧାରା 116-A (2)ରେ ପ୍ରାବଧାନ ରହିଛି ଯେ "ଏହି ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାବଧାନଗୁଡ଼ିକର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁଯାୟୀ" ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର, ଏହି ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନରେ, ସମାନ କ୍ଷମତା, କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଏବଂ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ରହିବ ଏବଂ ଏହା ସମାନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରିବେ ଯେପରି ଆବେଦନଟି ଏକ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ମୂଳ ଡିକ୍ରୀରୁ ଏକ ଆବେଦନ ଥିଲା । ଉପ-ଧାରା (2) ରେ "ଏହି ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାବଧାନ ଗୁଡ଼ିକର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁଯାୟୀ" ଶବ୍ଦଗୁଡିକର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ପ୍ରାବଧାନ ଅଧିନିୟମରେ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରାବଧାନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା ଯାହା ଏକ

1963
ବିଜୟାନନ୍ଦ ପଟ୍ଟନାୟକ
ବନାମ
ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ସାହୁ

ସ୍ପଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଆବଶ୍ୟକ ନିହିତାର୍ଥ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ । ତଦନୁସାରେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 109 ଏବଂ 110 ଯାହା ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ସହିତ ଜଡିତ, ସେଗୁଡିକ ଧାରା 116- A ଅନୁଯାୟୀ ଏହି ଆବେଦନ ନିମିତ୍ତ ଲାଗୁ ହେବ ନହିଁ । ଅଧିନିୟମରେ ଏପରି କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରାବଧାନ ନାହିଁ ଯାହା ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପ୍ରଶ୍ନ ସହିତ ଜଡିତ ଏବଂ ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସାଧାରଣ ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରାବଧାନ ଅଧିନିୟମର 116- A ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ । ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା ର ପ୍ରାବଧାନ O . 38,r. 1 ଅନୁଯାୟୀ , ଜଣେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିନା ସର୍ତ୍ତରେ ତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାର ଅଧିକାର ରହିଛି ଏବଂ ଯଦି ସେ ଏପରି ଆବେଦନ କରନ୍ତି ତେବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଏହା ମଞ୍ଜୁର କରିବାକୁ ପଡିବ । ତେଣୁ, ଯେତେବେଳେ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 116- A ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ଆବେଦନକାରୀ ବିନା ସର୍ତ୍ତରେ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ଦରଖାସ୍ତ କରନ୍ତି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ମଞ୍ଜୁର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

କଲ୍ୟାଣ ସିଂହ ବନାମ ରହମୁ, I.L.R. (1901) 23 All. 130; କହ୍ନେୟା ଲାଲ୍ ବନାମ ପ୍ରତାପ ଚାନ୍ଦ, (1931) 29 A.L.J. 232 ଏବଂ ଧୋଣ୍ଡୋ ନାରାୟଣ ଶିରାଲକର ବନାମ ଆନ୍ନାଜୀ ପାନ୍ଦୁରାଙ୍ଗ କୋକାଟନୁର, I.L.R. (1939) Bom. 66 କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଗଲା ।

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 603/1962 ।

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା 1962 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 28 ତାରିଖର ବିବିଧ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 112 / 1961ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏମ୍. ସି. ସେଟାଲଭାଡ୍ , ରଣଦେବ ଚୌଧୁରୀ, ଏମ୍. କେ. ବାନାର୍ଜୀ, ଏସ୍. ଏନ୍. ଆନ୍ଦଲେ ଏବଂ ରାମେଶ୍ୱର ନାଥ ।

ଉତ୍ତରଦାତା ନମ୍ବର 2 ଙ୍କ ପାଇଁ ଆର୍. ଗୋପାଳକ୍ରିଷ୍ଣନ ।

ମାର୍ଚ୍ଚ 26, 1963 । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା

ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ୱାଞ୍ଚୁ

ନ୍ୟାୟାମୂର୍ତ୍ତି ୱାଞ୍ଚୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ---- ଏହା ହେଉଛି ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏକ ଆବେଦନ । ଆବେଦନକାରୀ କଟକ ଜିଲ୍ଲାର ଚୌଦ୍ୱାର ନିର୍ବାଚନମଣ୍ଡଳୀରୁ ଓଡ଼ିଶା ବିଧାନସଭାକୁ ନିର୍ବାଚିତ ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦିତା କଲେ । ଆମ

1963
ବିଜୟାନନ୍ଦ ପଟ୍ଟନାୟକ
ବନାମ
ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ସାହୁ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ୱାଞ୍ଚୁ

ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ତିନି ଜଣ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦିତା କରାଗଲା । ଆବେଦନକାରୀ ନିର୍ବାଚିତ ହେଲେ । ଏହା ପରେ ଉତ୍ତରଦାତା ସଂଖ୍ୟା 1, ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ସାହୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନ କରାଗଲା । ଏହି ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନରେ, ଆବେଦନକାରୀ ତଥା ନିର୍ବାଚନ ପାଇଁ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦିତା କରିଥିବା ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କୁ ବିପରୀତ ପକ୍ଷରେ ରଖାଗଲା । ଯେତେବେଳେ ନିର୍ବାଚନ ଆବବେଦନର ଶୁଣାଣି ହେଲା, ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ଆପତ୍ତି ଉଠାଯାଇଥିଲା ଯେ ଏହି ଆବେଦନଟି ଜନ ପ୍ରତିନିଧି ଅଧିନିୟମର , 1951 (1951 ର ଅଧିନିୟମ 43), (ଏହା ପରେ ଏହାକୁ ଅଧିନିୟମ ଭାବରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବ) ର ଧାରା 82 ଅନୁଯାୟୀ ନୁହେଁ, ଏବଂ ସେହି କାରଣରୁ ଧାରା 90 (3) କୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଏଭଳି ତ୍ରୁଟି,ଆବେଦନ ପାଇଁ ସାଘାଂତିକ ଥିଲା । ଏହି ଆପତ୍ତିକୁ ଏକ ପ୍ରାଥମିକ ଆପତ୍ତି ଭାବରେ ଶୁଣାଣିକରାଗଲା ଏବଂ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ଆବେଦନଟି ଧାରା 82 ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ ନାହିଁ, ତେଣୁ ଏହି ତ୍ରୁଟି ସାଘାଂତିକ ଥିଲା । ତେଣୁଏହା ସେହି ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରିଦେଲେ ।

ଏହାପରେ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ସାହୁ ଅଧିନିୟମ 116-A ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ ଆବେଦନ କଲେ । ଏହି ଆବେଦନର 1962 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 5 ଏବଂ 6 ତାରିଖରେ ଶୁଣାଣି ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସ୍ପଷ୍ଟତଃ 1962 ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ 8 ତାରିଖରେ ରାୟ ପାଇଁ ସ୍ଥିର କରାଗଲା । ମାର୍ଚ୍ଚ 7 ତାରିଖରେ, ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ସାହୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏକ ଦରଖାସ୍ତ ଦାଖଲ କରାଗଲା, କାରଣ ସେ ଏହି ମକଦ୍ଦମାକୁ ଆଉ ଚାଲୁ କରିବାକୁ ଚାହିଁଲେନାହିଁ । ଏହାକୁ ମାର୍ଚ୍ଚ 8,1962 ତାରିଖରେ ବିଚାର ପାଇଁ ରଖାଗଲା, ଏବଂ ମୁଖ୍ୟ ଆବେଦନରେ ରାୟ, ଯାହାର ଶୁଣାଣି ପାଇଁ ପୂର୍ବ ପ୍ରସ୍ତୁତି ହୋଇସାରିଥିଲା, ତାହାକୁ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାରର ସମାଧାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥଗିତ ରଖାଗଲା । ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ସାହୁଙ୍କ ତରଫରୁ ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ ସେ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାର ଅଧିକାର ପାଇଁ ହକଦାର୍ ଥିଲେ । ଏଥିରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ କରାଗଲା, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ଜଣ ଉତ୍ତରଦାତା ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାରକୁ ବିରୋଧ କଲେ ଏବଂ ଯୁକ୍ତି କଲେ ଯେ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା ର ପ୍ରାବଧାନ O. XXIII, r. 1 (1) ର ସାଦୃଶ୍ୟ ଉପରେ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ସାହୁଙ୍କର କୌଣସି ନିରଙ୍କୁଶ ଅଧିକାର ନଥିଲା ଏବଂ ସେହି ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 109 ଏବଂ 110 ସହିତ ଅନୁରୂପ ହୋଇ ଏକ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ନିମିତ୍ତ ଏକ ଦରଖାସ୍ତ ଉପରେ ଲାଗୁ ହେଲା । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧରି ନଲେ ଯେ ଏହା ଅଧିନିୟମର ଧାରା 109 ଏବଂ 110 ରେ ଥିବା ନୀତିଗୁଡିକ ଦ୍ୱାରା ମାର୍ଗଦର୍ଶିତ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେତେବେଳେ ଏହା ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନ

ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ଏକ ଦରଖାସ୍ତ ଉପରେ ବିଚାର କରାଯାଏ । ତେଣୁ ଏହା ବିଚାର କରିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ଯେ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ସାହୁଙ୍କୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ କି ନାହିଁ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ଏପରି ଅନୁମତି ନଦେବାକୁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲେ । ଶେଷରେ ସେ ଆଦେଶ ଦେଲେ ଯେ ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ଅନୁରୋଧକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଗଲା, ପ୍ରତିପକ୍ଷରେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଦରଖାସ୍ତକୁ ସମସ୍ତ ପ୍ରତି-ସତ୍ୟପାଠ ସହିତ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନର ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପ୍ରଶ୍ନର ସମାଧାନ ନିମିତ୍ତ ବଜାୟ ରଖାଯିବ ।ଏହି ଆଦେଶ ମାର୍ଚ୍ଚ 28,1962 ତାରିଖରେ ପାରିତ ହେଲା , ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ଦିନ ମୁଖ୍ୟ ଆବେଦନରେ ରାୟ ଦେବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ ଏବଂ ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନକୁ ରଦ୍ଦ କରି ନିର୍ବାଚନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦିଆଗଲା, ଏବଂ ଆବେଦନକୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଫଏସଲା ପାଇଁ ପ୍ରତିପ୍ରେରଣ କରାଗଲା ।

ଏହାପରେ ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ନ୍ୟାୟଳୟରେ ଆବେଦନ କରିବା ନିମିତ୍ତ ପ୍ରମାଣପତ୍ର ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଦରଖାସ୍ତ କଲେ, ଯାହାକୁ ଖାରଜ କରିଦିଆଗଲା । ଏହା ପରେ ସେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅନୁମତି ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କଲେ, ଯାହାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ସେଥିରୁ ଦୁଇଟି ଆବେଦନ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା, ଗୋଟିଏ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ମୁଖ୍ୟ ଆବେଦନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ହୋଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନ ହେଉଛି, ଦରଖାସ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଏବଂ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଅଟେ । ପ୍ରଥମତଃ ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଏ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀ ହୋଇଥିବା ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ସାହୁଙ୍କର ପ୍ରାବଧାନ O. XXIII, r. 1 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସାଦୃଶ୍ୟ ଉପରେ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାର ନିରଙ୍କୁଶ ଅଧିକାର ଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 109 ଏବଂ 110 ସହିତ ଅନୁରୂପ ହୋଇ ଧାରା 116-A ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲାଗୁହେବ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଭୁଲ ଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ଦରଖାସ୍ତ ଦାଖଲ ହେବା ପରେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ବ୍ୟତୀତ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ବିକଳ୍ପ ନଥିଲା । ଦ୍ୱିତୀୟରେ, ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ ଯଦିଓ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା ମତ ସଠିକ୍ ଥିଲା, ତଥାପି ଅଧିନିୟମର ଧାରା 109 ଏବଂ 110 ରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ଦରଖାସ୍ତକୁ ମଞ୍ଜୁର କରାଯିବା ଉଚିତ କି ନାହିଁ

1963
ବିଜୟାନନ୍ଦ ପଟ୍ଟନାୟକ
ବନାମ
ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ସାହୁ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ୱାଞ୍ଚୁ

ତାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିଜେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଅନ୍ତୁ ଏବଂ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ଦରଖାସ୍ତକୁ ସତେ ଯେପରି ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ନିମିତ୍ତ ଏକ ଦରଖାସ୍ତରେ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଖରେ ଉନ୍ମୁକ୍ତ ନାହିଁ ଏବଂ ଏହାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ନିର୍ବାଚନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ପାଖକୁ ପଠାଇବେ ।

ତେଣୁ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଶ୍ନ ଯାହା ବିଚାର ମଧ୍ୟକୁ ଆସେ ତାହା ହେଉଛି ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ଦରଖାସ୍ତ କରିଥିବା ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ସାହୁଙ୍କର ପ୍ରାବଧାନ O.XXIII, r 1 (1),ରେ ଥିବା ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସାଦୃଶ୍ୟ ଉପରେ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାର ନିରଙ୍କୁଶ ଅଧିକାର ଅଛି କି ଏବଂ ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଏହି ମାମଲାରେ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ଦରଖାସ୍ତ କରାଗଲା, ସେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ଏବଂ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ଥିଲେ । 1956 ମସିହାରେ ଏହି ଅଧିନିୟମରେ ଧାରା 116- A କୁ ସାମିଲ କରାଗଲା ଏବଂ ଏହାର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଅଂଶଟି ନିମ୍ନମତେ ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ରହିଛି । -

"116A. *ନିର୍ବାଚନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନ* -(1) ଧାରା 98 କିମ୍ବା ଧାରା 99 ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆଦେଶ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଅବସ୍ଥିତ ଥିବା ରାଜ୍ୟର ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକ ଆବେଦନ ହେବ ।

(2) ଏହି ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାବଧାନଗୁଡ଼ିକର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ରହି, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର, ସମାନ କ୍ଷମତା, କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଏବଂ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ରହିବ ଏବଂ ଏହା, ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏକ ଆବେଦନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସମାନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରିବେ, ଯେପରିକି ଆବେଦନଟି ଏହାର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରର ସ୍ଥାନୀୟ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଏକ ମୂଳ ଡିକ୍ରୀରୁ ଏକ ଆବେଦନ ଥିଲା ।

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦୁଇରୁ ଅଧିକ ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ହୋଇଥାଏ, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଅନ୍ତର୍ଗତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବେଦନକୁ ଅତିକମରେ ଦୁଇ ଜଣ ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ ଏକ ଖଣ୍ଡପୀଠଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣାଣି କରାଯିବ ।

(3) ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଅଧୀନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବେଦନକୁ ଧାରା 98 କିମ୍ବା ଧାରା 99 ଅନୁଯାୟୀ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଆଦେଶ ତାରିଖ ଠାରୁ ତିରିଶ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଦାୟାର କରାଯିବ ।

ଉଲ୍ଲେଖଥାଉକି, ଉକ୍ତ ତିରିଶ ଦିନର ଅବଧି ଶେଷ ହେବା ପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ଆବେଦନ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବେ, ଯଦି ସେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଖରେ ଏପରି ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକୁ ଦାୟାର ନକରିବାର ଯଥେଷ୍ଟ କାରଣ ରହିଛି ।

(4) ଧାରା 98 କିମ୍ବା ଧାରା 99 ର ଖଣ୍ଡ (b) ଅନୁଯାୟୀ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ କୌଣସି ଆବେଦନକୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଯଥେଷ୍ଟ କାରଣ ଦର୍ଶାଇ, ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଉପରେ ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ଜାରି କରିପାରିବେ ଏବଂ ଏପରି ଏକ ମାମଲାରେ ଏହି ରହିତାଦେଶ ଧାରା 107 ର ଉପଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ କଦାପି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇନଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବ ଏବଂ ସ୍ଥଗିତାଦେଶ ଆଦେଶର ଏକ ନକଲ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁରନ୍ତ ଯଥାସ୍ଥିତି ନିର୍ବାଚନ ଆୟୋଗ ଏବଂ ସଂସଦର କିମ୍ବା ସମ୍ପୃକ୍ତ ରାଜ୍ୟ ବିଧାନସଭାର ବାଚସ୍ପତି କିମ୍ବା ଅଧ୍ୟକ୍ଷଙ୍କୁ ପଠାଯିବ ।

(5) ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବେଦନକୁ ଯଥା ଶୀଘ୍ର ସମ୍ଭବ ବିଚାର କରାଯିବ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନର ଜ୍ଞାପକ ପତ୍ର ଦାଖଲ କରାଯିବାର ତାରିଖ ଠାରୁ ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଏହାକୁ ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରାଯିବ ।

(6) .... "

ଏହା ଦେଖାଯିବ ଯେ ଆବେଦନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ପ୍ରାବଧାନ ଅଧିନିୟମର ଅଧ୍ୟାୟ IVA ରେ ଅଛି ଯେଉଁଠାରେ କି ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ଏବଂ ଅବସାନ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅଧ୍ୟାୟ IV ରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଥିରେ ଧାରା 109 ଏବଂ 110 ବିଦ୍ୟମାନ । ଧାରା 116 A ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଆମେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କ୍ଷମତା ବିଷୟରେ ଆଲୋଚନା କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ ଅଧ୍ୟାୟ IVରେ ଥିବା ପ୍ରାବଧାନଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିପାରିବା ଯେଉଁଥିରେ ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନର ପ୍ରତ୍ୟାହାର ଏବଂ ଅବସାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଧାରା 108

ରୁ 116 ମଧ୍ୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ । ଧାରା 108 ରେ ଏପରି ପ୍ରାବଧାନ ରହିଛି ଯେ "ଏକ ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନକୁ କେବଳ ନିର୍ବାଚନ ଆୟୋଗଙ୍କ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇପାରିବ ଯଦି ଏପରି ଆବେଦନର ବିଚାର ପାଇଁ କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ନିଯୁକ୍ତ ହେବା ପୂର୍ବରୁ ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ପାଇଁ ଦରଖାସ୍ତ କରାଯାଏ । "ଧାରା 109 ଏକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ନିଯୁକ୍ତି ପରେ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ପ୍ରାବଧାନ ରଖେ , ଏବଂ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖେ ଯେ ଏପରି ଏକ ମାମଲାରେ ଏକ ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନ କେବଳ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାହାର *କରାଯାଇପାରିବ । ଏଥିରେ ଏହି ପ୍ରାବଧାନ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯେ, ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ* ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ଏକ ଦରଖାସ୍ତ କରାଯାଏ, ଆବେଦନ ଶୁଣାଣିର ତାରିଖକୁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କରି ଏହାର ସୂଚନା ଆବେଦନରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ପକ୍ଷଙ୍କୁ ଦିଆଯିବ ଏବଂ ସରକାରୀ ଇସ୍ତାହାରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ । ଧାରା 110 ନିର୍ବାଚନ ଆୟୋଗ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ପାଇଁ ପ୍ରାବଧାନ ରଖେ , ଏବଂ ଏହାର ଉପ-ଧାରା (2) ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ " ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ କୌଣସି ଦରଖାସ୍ତକୁ ମଞ୍ଜୁର କରାଯିବ ନାହିଁ ଯଦି ଯଥାସ୍ଥିତି ନିର୍ବାଚନ ଆୟୋଗ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ମତରେ ଏହା କୌଣସି ବୁଝାମଣା କିମ୍ବା ବିଚାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇବା ହୋଇଛି ଯାହାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ।" ଉପ-ଦଫା (3) ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ଯଦି ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ଦରଖାସ୍ତ ମଞ୍ଜୁର ହୁଏ, ତେବେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କର ସେଥିପାଇଁ ହୋଇଥିବା ଖର୍ଚ୍ଚ କିମ୍ବା ଏପରି ଖର୍ଚ୍ଚର ପରିମାଣ ଯାହା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିବେ, ତାକୁ ବହନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯିବ; ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାରର ପରବର୍ତ୍ତୀ ସୂଚନା ଯଥାସ୍ଥିତି ନିର୍ବାଚନ ଆୟୋଗ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଦ୍ୱାରା ସରକାରୀ ଇସ୍ତାହାରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଯାହା; ଏବଂ ଶେଷରେ ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ନିଜେ ଆବେଦନକାରୀ ହୋଇପାରନ୍ତି, ସେ ଏହି ପ୍ରକାଶନର ଚଉଦ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ, ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିଥିବା ପକ୍ଷଙ୍କ ସ୍ଥାନରେ ଆବେଦନକାରୀ ଭାବରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହେବାକୁ ଦରଖାସ୍ତ କରିପାରିବେ, ଏବଂ ଧାରା 117 ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ ସୁରକ୍ଷା ରାଶି କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ସେହିଭଳି ଉପସ୍ଥାପିତ ହେବେ ଏବଂ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏଭଳି ଜାରି ରହିବ ଯେଭଳି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରିବେ । ଧାରା 111 ରେ ନିର୍ବାଚନ ଆୟୋଗଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାହାରର ତଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ପ୍ରାବଧାନ ରହିଛି । ଧାରା 112 ରୁ 116 ଏକମାତ୍ର ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଉପରେ ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନର ଅବସାନ ସହିତ ଜଡିତ- ସରକାରୀ ଇସ୍ତାହାରରେ ଆବେଦନ ଅବସାନର ସୂଚନା ପ୍ରକାଶନ ପାଇଁ ସେଥିରେ ପ୍ରାବଧାନ ରଖାଯାଇଛି, ଏବଂ ଧାରା 115 ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି

1963
ବିଜୟାନନ୍ଦ ପଟ୍ଟନାୟକ
ବନାମ
ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ସାହୁ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ୱାଞ୍ଚୁ

ଯେ ଏପରି ସୂଚନାରେ , ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ନିଜେ ଆବେଦନକାରୀ ହୋଇପାରନ୍ତି, ସେପରି ପ୍ରକାଶନର ଚଉଦ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଆବେଦନକାରୀ ଭାବରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପିତ ହେବାକୁ ଦରଖାସ୍ତ କରିପାରିବେ ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ରାଶି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଧାରା 117 ର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ପାଳନ କରି , ନ୍ୟାୟାଧିକରଣ ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉପରେ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଜାରି ରଖିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ଧାରା 116 ଏକମାତ୍ର ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମାନ ପ୍ରାବଧାନ ରଖେ ।

ଏହାକୁ ଅଧ୍ୟାୟ IV ରେ ଥିବା ପ୍ରାବଧାନଗୁଡିକ ଅନୁଯାୟୀ ଦେଖାଯିବ ଯେ ଏକ ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କର ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାର ନିରଙ୍କୁଶ ଅଧିକାର ନାହିଁ; କିମ୍ବା କେତେକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆବେଦନକୁ ବିରୋଧ କରିବାରୁ ପ୍ରତ୍ୟାହୃତ ହେବାର ନିରଙ୍କୁଶ ଅଧିକାର ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ନାହିଁ । ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରାବଧାନର ଆଧାର ଏହି ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଯେ ଏକ ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନ ଏପରି ଏକ ବିଷୟ ନୁହେଁ ଯେଉଁଥିରେ କେବଳ ଆଗ୍ରହୀ ପକ୍ଷମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ପ୍ରାର୍ଥୀ ଯେଉଁମାନେ ନିର୍ବାଚନରେ ପରସ୍ପର ବିରୋଧରେ ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦିତା କରିଥିଲେ । ନିର୍ବାଚନମଣ୍ଡଳୀର ସାଧାରଣ ଜନତା ମଧ୍ୟ ଏଥିରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଆଗ୍ରହୀ, କାରଣ ନିର୍ବାଚନ, ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଏକ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ଅଂଶ । ସେଥିପାଇଁ ନିର୍ବାଚନ ଆଇନରେ ପକ୍ଷମାନଙ୍କର ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାର ଅଧିକାରକୁ ସୀମିତ କରି ପ୍ରାବଧାନ ରଖାଯାଇଛି । ଏପରି ପ୍ରାବଧାନର ଅନ୍ୟ ଏକ କାରଣ ହେଉଛି ଯେ ନାଗରିକମାନେ ଦେଖିବାକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆଗ୍ରହୀ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସମସ୍ତ ନିର୍ବାଚନ ସ୍ୱଚ୍ଛ ଏବଂ ସ୍ୱାଧୀନ ଏବଂ ଦୁର୍ନୀତିଗ୍ରସ୍ତ କିମ୍ବା ବେଆଇନ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଦ୍ୱାରା ଦୂଷିତ ନହେବାକୁ ସେମାନେ ଜିଦ୍ ଧରିବା ଯଥାର୍ଥ । ସେହି କାରଣରୁ ନିର୍ବାଚନର ପବିତ୍ରତାକୁ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମିତ୍ତ ଯେ କୌଣସି ମତଦାତା ଯିଏକି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରି ପାରିଥାନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ କରିବାର ପ୍ରାବଧାନ ରଖାଯାଇଛି । *[କାମରାଜ ନାଦାର ବନାମ କୁଞ୍ଜୁ ଥେବାର ମାମଲାକୁ ଦେଖନ୍ତୁ(1)]* ଏଥି ସହିତ, ଯଦିଓ ଏହି ନୀତିଗୁଡ଼ିକ ଅଧିନିୟମର ଅଧ୍ୟାୟ IV ରେ ମିଳୁଥିବା ପ୍ରାବଧାନଗୁଡ଼ିକର ଆଧାର ଅଟେ , ଏହା ସମାନ ଭାବେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଏହି ପ୍ରାବଧାନଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଜଣେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିମିତ୍ତ ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରେ । ଧାରା 90 (1) ରେ ପ୍ରାବଧାନ ରହିଛି ଯେ "ଏହି ଅଧିନିୟମ ଏବଂ ଏହା ଅଧୀନରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ପ୍ରାବଧାନ ଅନୁଯାୟୀ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନର ବିଚାର

(1) [1959] S.C.R. 583.

ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତା, 1908 (1908 ର ଧାରା 5) ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମାର ବିଚାର ପାଇଁ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁଯାୟୀ, ଯଥାସମ୍ଭବ, କରାଯିବ ।" ଏହି ପ୍ରାବଧାନକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଅଧ୍ୟାୟ IV ରେ ଥିବା ପ୍ରାବଧାନ ଗୁଡିକ ବ୍ୟତୀତ, ପ୍ରାବଧାନ O. XXIII r. 1 (1) ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଲାଗୁ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଏହାର କାରଣ ଏହି କି ଯେ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ପ୍ରାବଧାନଗୁଡିକ, ଏହି ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାବଧାନଗୁଡିକ ଏବଂ ସେହି ଆଧାର ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ନିୟମଗୁଡିକର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନଗୁଡିକ ପ୍ରତି ଏପରି ଲାଗୁ ହେବ ଯେ ପ୍ରାବଧାନ O. XXIII,r. 1 (1) , ଧାରା 108 ରୁ 111କୁ ଦୃଷ୍ଟି ରେ ରଖି ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପ୍ରତି ଲାଗୁ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଏହି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରାବଧାନଗୁଡିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ପ୍ରାବଧାନ O. XXIII,r. 1 (1) ଲାଗୁ ହୋଇଥାନ୍ତା ଏବଂ ଏହା ସୁପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଯେ ସେହି ପ୍ରାବଧାନ ବାଦୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ମକଦ୍ଦମା ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ପାଇଁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଦାବିର କୌଣସି ଅଂଶକୁ ବାଦ ଦେବା ନିମିତ୍ତ ଏକ ନିରଙ୍କୁଶ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରେ ।

ଏକ ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏହି ସ୍ଥିତି ବିବାଦରେ ନାହିଁ । ତେବେ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଏକ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ସମାନ ସ୍ଥିତି ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ କି ଏବଂ ଏହା ଆମକୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 116 Aର ପ୍ରାବଧାନଗୁଡ଼ିକର ବିଚାର ମଧ୍ୟକୁ ଆଣେ ଯାହା ଆମେ ପୂର୍ବରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛୁ । ସେହି ଧାରା ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଆବେଦନ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ କ୍ଷମତା ଉପଧାରା (2) ରେ ଅଛି ଯେଉଁଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ " ଏହି ଅଧିନିୟମ ର ପ୍ରାବଧାନଗୁଡିକ ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ସମାନ କ୍ଷମତା, କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଓ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ରହିବ ଏବଂ ଏହା ,ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଅନୁଯାୟୀ ସମାନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରିବେ ସତେ ଯେପରି ଆବେଦନଟି ଏହାର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରର ସ୍ଥାନୀୟ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଏକ ମୂଳ ଡିକ୍ରିରୁ ଏକ ଆବେଦନ ଥିଲା । ତେଣୁ ଉପଧାରା (2) ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଉପରେ ସମସ୍ତ କ୍ଷମତା ନ୍ୟସ୍ତ କରେ ଏବଂ ମକଦ୍ଦମାରେ ଥିବା ମୂଳ ଡିକ୍ରୀରୁ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମାନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଉପ-ଧାରା (2) ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କ୍ଷମତା ଏହି ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାବଧାନଗୁଡ଼ିକ ବଶବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁଯାୟୀ ରହିଛି । ଏକ ତର୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ *ଟି. କେ. ଗାଙ୍ଗୀ ରେଡ୍ଡୀ ବନାମ ଏମ୍. ସି. ଅଞ୍ଜନେୟ ରେଡ୍ଡୀ ମାମଲାରେ*[1] ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ବିଚାର କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଥିଲେ, ଯେ ପ୍ରମାଣର ତର୍ଜମା ଉପରେ ଆସିଥିବା ତଥ୍ୟର ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ନିର୍ବାଚନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କର ଫଳାଫଳକୁ ରଦ୍ଦ କରିବା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ନାହିଁ । ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧାରା

(1) (1960) 22 E.L.R. 261

116 A ର ଉପ-ଧାରା (2) ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନୁଧାନ କରିଥିଲେ ଯେ "ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର, ମୂଳ ଡିକ୍ରିଗୁଡ଼ିକରୁ ଆବେଦନଗୁଡ଼ିକର ସମାଧାନରେ ଥିବା ପରି ସମାନ । ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାବଧାନଗୁଡ଼ିକ ବଶବର୍ତ୍ତୀ ଅନୁଯାୟୀ ଥିଲା ଏବଂ କୌଣସି ପ୍ରାବଧାନ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଅଣାଯାଇ ନାହିଁ ଯାହା ସେହି କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରକୁ ହ୍ରାସ କରିଥିଲା । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରାଯାଏ ସେତେବେଳେ ସମଗ୍ର ମାମଲା ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ପୁଣିଥରେ ଚାଲୁ କରାଯାଏ । ତେଣୁ, ସ୍ପଷ୍ଟତଃ, ଯେତେବେଳେ ଉପ-ଧାରା (2) ବ୍ୟବସ୍ଥା ରଖେ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କ୍ଷମତା, କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଏବଂ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ଏହି ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାବଧାନଗୁଡିକ ଅନୁଯାୟୀ ରହିଛି, ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯେ ଏହି ପ୍ରାବଧାନ ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରାବଧାନ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ କିମ୍ବା ଯାହା ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରାବଧାନରୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପ୍ରଭାବ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥାଏ । ଏହିପରି ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଧାରା 116 A ର ଉପ-ଧାରା (2) ରେ ଥିବା ପ୍ରାବଧାନରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ "ଯେଉଁଠାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଏକ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦୁଇରୁ ଅଧିକ ବିଚାରପତିଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ, ଏହି ଅଧ୍ୟାୟ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆବେଦନକୁ ଅତିକମରେ ଦୁଇ ଜଣ ବିଚାରପତିଙ୍କ ଏକ ଖଣ୍ଡପୀଠ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣାଣି କରାଯିବ ।" ଅନ୍ୟ ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରାବଧାନ ଉପ-ଧାରା (4) ରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ , ଯାହା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଆବେଦନ କରାଯାଇଥିବା ରହିତାଦେଶର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ଉପରେ ରୋକ ଲଗାଇବାର ସ୍ପଷ୍ଟ କ୍ଷମତା ଆଦେଶ କରିଥାଏ ଏବଂ ଏହା ପ୍ରାବଧାନ ରଖେ ଯେ ଯେଉଁଠି ଏପରି ରହିତାଦେଶ ଦିଆଯାଏ, ସେଠାରେ ଆବେଦନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କରାଯାଇଥିବା ଆଦେଶ ଧାରା 107 ର ଉପ-ଧାରା (1) ଅନୁଯାୟୀ କଦାପି କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇନଥିବା ବିବେଚନା କରାଯିବ । ପୁନର୍ବାର ଉପ- ଧାରା (5) ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ସହିତ ଯଥା ଶୀଘ୍ର ଆବେଦନର ଚୂଡ଼ାନ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥାଏ ଯେ ଏହାକୁ ଯଥାସମ୍ଭବ ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରାଯିବ । ତେବେ, ଅଧ୍ୟାୟ IV- A ରେ ଆବେଦନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ନାହିଁ, ଯାହା ସେହି ଅଧ୍ୟାୟ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପ୍ରଶ୍ନ ସହିତ ଜଡିତ । ଆମେ ମଧ୍ୟ ଭାବୁନାହୁଁ ଯେ ଧାରା 109 ଏବଂ 110 ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଏକ ଆବେଦନକୁ ଅଧିକାର ବଶତଃ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, ଯଦି ସେହି ଧାରାଗୁଡ଼ିକରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ ନ କରାଯାଏ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣର ଗୋଟିଏ କାରଣକୁ ତୁରନ୍ତ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇପାରେ । ପରାଜିତ ପକ୍ଷ ଏକ ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନୁହଁନ୍ତି ଏବଂ ଯଦି ସେ ନ କରନ୍ତି, ତେବେ ଅନ୍ୟ କାହାର ଏପରି କରିବାର ଅଧିକାର ନାହିଁ । ଏହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି, ଯଦି କୌଣସି ମତଦାତା ଚାହିଁବେ, ତେବେ ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନର ଶୁଣାଣି ଏବଂ ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବା ଉଚିତ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ଉପରେ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ ସହିତ ଜଡିତ ଧାରାଗୁଡିକ ସେହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣକୁ ବାଟ କଢାଇ ନିଏ ; ଧାରା 112-115 କୁ ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ । ଆବେଦନ ପାଇଁ ଏପରି

1963
ବିଜୟାନନ୍ଦ ପଟ୍ଟନାୟକ
ବନାମ
ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ସାହୁ
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ୱାଞ୍ଚୁ

କୌଣସି ପ୍ରାବଧାନ ନାହିଁ । ଏହା ଆମକୁ ପ୍ରତୀୟମାନ ହୁଏ ଯେ ଯଦି ସଂସଦ ଏହା ଚାହାନ୍ତି ଯେ ଧାରା 109 ଏବଂ 110 ର ପ୍ରାବଧାନଗୁଡିକ ଯାହା ଏକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ସହିତ ଜଡିତ, ସେଗୁଡିକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ । ଅଧ୍ୟାୟ IV- A ଅନୁଯାୟୀ ତାହାକୁ ଧାରା 116-A ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ କରିବାପାଇଁ ସେହି ଧାରାରେ ଏକ ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରାବଧାନ ଯୋଡି ଏକ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରାବଧାନ ସହଜରେ ରଖାରାଯାଇପାରିଥାନ୍ତା ଯେ ଧାରା 109 ଏବଂ 110 ର ପ୍ରାବଧାନଗୁଡିକ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ଲାଗୁ ହେବ ଯେପରି ସେଗୁଡିକ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଲାଗୁ ହୁଏ । ଅଧ୍ୟାୟ IV-A ରେ ଏପରି ଏକ ପ୍ରାବଧାନର ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ ଆମେ ଭାବୁନାହୁଁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଧାରା 109 ଏବଂ 110 ର ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବାରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଠିକ୍ ଥିଲେ। । ତେଣୁ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଧ୍ୟାୟ IV- A ଅନୁଯାୟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପ୍ରଶ୍ନ ଜଡ଼ିତ, ଏହା ଆମକୁ ପ୍ରତୀତ ହୁଏ ଯେ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ସମାନ କ୍ଷମତା , କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଏବଂ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ରହିବ ଯେପରି ଧାରା 109 ଏବଂ 110 କାରଣରୁ ଏହା ସେହିଭଳି ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହାର ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରର ସ୍ଥାନୀୟ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ଏକ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଏକ ମୂଳ ଡିକ୍ରି । ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ସମାନ କ୍ଷମତା, କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାର ଏବଂ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ରହିଛି ଏବଂ ଏହାକୁ ଧାରା 116-Aଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସମାନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ ଯେପରି ଏହା ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ମୂଳ ଡିକ୍ରୀରୁ ଆବେଦନ ପ୍ରସଙ୍ଗ କ୍ଷେତ୍ରରେ ହୋଇଥାଏ , ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 109 ଏବଂ 110ର ସାଦୃଶ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ କୌଣସି ସୀମାବଦ୍ଧତାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ଯାହା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ କେବଳ ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନ ସହିତ ଜଡ଼ିତ କିନ୍ତୁ ଧାରା 116-A ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଆବେଦନ ସହିତ ଜଡ଼ିତ ନୁହେଁ ।

ତେଣୁ ଆସନ୍ତୁ ଦେଖିବା ଯେ ଏକ ମୂଳ ଡିକ୍ରୀରୁ ପାରିତ ଏକ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କି କ୍ଷମତା ଅଛି ଏବଂ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କେଉଁ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅନୁସରଣ କରିବାକୁ ପଡିବ । ସଂହିତାରେ ଥିବା ମକଦ୍ଦମା ପ୍ରତ୍ୟାହାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ ପ୍ରାବଧାନ O.XXIII,r. 1. ର ଉପନୀୟମ (1) ରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଏହାର ଉପନିୟମ (1) ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ କୌଣସି ମକଦ୍ଦମା ଆରମ୍ଭ ହେବା ପରେ ଯେ କୌଣସି ସମୟରେ ବାଦୀ, ସମସ୍ତ କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ, ତାଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିପାରିବେ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାର କିଛି ଅଂଶକୁ ବାଦ ଦେଇପାରିବେ । ଉପନିୟମ (2) ରେ ପ୍ରାବଧାନ ରହିଛି ଯେ, "ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତି ଯେ ଯଦି (a) କୌଣସି ଔପଚାରିକ ତ୍ରୁଟି କାରଣରୁ କୌଣସି ମକଦ୍ଦମା ବିଫଳ ହେବା ଆବଶ୍ୟକ ହୁଏ କିମ୍ବା (b) କୌଣସି ମକଦ୍ଦମାର ବିଷୟ-ବସ୍ତୁ

କିମ୍ବା ଦାବିର କିଛି ଅଂଶ ପାଇଁ ବାଦୀଙ୍କୁ ଏକ ନୂତନ ମକଦ୍ଦମା ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଆଧାର ଥାଏ, ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବୋଲି ବିବେଚନା କରୁଥିବା ଏପରି ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଉପରେ, ବାଦୀଙ୍କୁ ଏପରି ମକଦ୍ଦମାରୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇପାରନ୍ତି କିମ୍ବା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ରତାର ସହ ଦାବିର ଏକ ଅଂଶକୁ ବାଦ ଦେଇ ମକଦ୍ଦମାର ବିଷୟ କିମ୍ବା ଦାବିର ଏପରି ଅଂଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏକ ନୂତନ ମକଦ୍ଦମା ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେଇପାରନ୍ତି ।" ଆମେ ପୂର୍ବରୁ କହିଛୁ ଯେ ଉପନିୟମ (1) ବାଦୀଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ମକଦ୍ଦମା ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ କିମ୍ବା ସମସ୍ତ କିମ୍ବା କୌଣସି ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ତାଙ୍କ ଦାବିର କିଛି ଅଂଶକୁ ବାଦ ଦେବାକୁ ନିରଙ୍କୁଶ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦାନ କରେ, ଏବଂ ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରାବଧାନ O.XXIII, r 1 (1), ଅନୁଯାୟୀ ମକଦ୍ଦମା ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ଏକ ଦରଖାସ୍ତ କରାଯାଏ, ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କୁ ସେହି ଦରଖାସ୍ତକୁ ଅନୁମତି ଦେବାକୁ ପଡିବ ଏବଂ ସେହି ମକଦ୍ଦମା ପ୍ରତ୍ୟାହାର ହୋଇଯାଏ । ଏହା କେବଳ ଉପନିୟମ (2) ଅନୁଯାୟୀ ହୋଇଥାଏ ଯେ, ଯେଉଁଠାରେ କୌଣସି ମକଦ୍ଦମାକୁ ନିରଙ୍କୁଶ ଭାବେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଉନାହିଁ, ବରଂ ଏହି ସର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଉଛି ଯେ ସେହି ସମାନ ବିଷୟ-ବସ୍ତୁ ପାଇଁ ବାଦୀଙ୍କୁ ଏକ ନୂଆ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟାର କରିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଇପାରିବ, ତେଣୁ ସେହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏପରି ଏମକଦ୍ଦମା ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଅନୁମତି ଆବଶ୍ୟକ । ପ୍ରାବଧାନ O.XXIIIr . 1 (1) ଏବଂ (3) ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡିକ ମଧ୍ୟ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ସମାନ ଭାବେ ଲାଗୁ ହୋଇଥାଏ । *କଲ୍ୟାଣ ସିଂହ ବନାମ ରହମୁ ମାମଲାରେ*[1] ଏପରି ଧରି ନିଆଗଲା ଯେ, ଯେଉଁଠି ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରାଗଲାନାହିଁ , ସେଠାରେ ରାୟ ପୂର୍ବରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଯେକୌଣସି ସମୟରେ ତାଙ୍କର ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାର ନିରଙ୍କୁଶ ଅଧିକାର ରହିଥିଲା । ଏହି ମତକୁ ଆହ୍ଲାବାଦ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ *କହ୍ନେୟାଲାଲ୍ ବନାମ ପ୍ରତାପ ଚାନ୍ଦ ମାମଲାରେ*[2] ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରେ ଏହା ଧରି ନିଆଗଲା ଯେ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ପ୍ରାବଧାନ O. XXIII,r. 1 (1) ଏବଂ ଧାରା 107 ଅନୁଯାୟୀ ,ଯେବେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପ୍ରତି-ଆପତ୍ତି ଦାଖଲ କରାଯାଇନାହିଁ ସେତେବେଳେ ଖର୍ଚ୍ଚ ଭାର ବହନ କରିବା ବ୍ୟତୀତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ, ବିନା ସର୍ତ୍ତରେ ତାଙ୍କର ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାର ଅଧିକାର ଅଛି । *ଧୋଣ୍ଡୋ ନାରାୟଣ ଶିରାଳକର ବନାମ ଆନ୍ନାଜୀ ପାଣ୍ଡୁରାଙ୍ଗ କୋକଟନୁର୍ ମାମଲାରେ*[3] ଏପରି ଧରି ନିଆଗଲା ଯେ "ଜଣେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତାଙ୍କର ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାର ଅଧିକାର ରହିଛି, ଯଦି ଉତ୍ତରଦାତା ତାହା ପାଇଁ କୌଣସି ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିନାହାନ୍ତି ।" ତଥାପି ଆହ୍ଲାବାଦ ଏବଂ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ମତରେ କିଛି ପାର୍ଥକ୍ୟ ଥିଲା ଯେ ଦେୱାନୀ ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂହିତାର ଧାରା 107 (2) ଏପରି ଏକ ମାମଲାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ କି ନାହିଁ । ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିରଙ୍କୁଶ ଅଧିକାର ବିନା ସର୍ତ୍ତରେ

([1]) I.L.R (1901) 23 All.130.
([2]) (1931) 29 A.L.J. 232.
([3]) I.L.R. (1939) Bom. 66.

ଧାରା 107 (2) ରୁ ଅନୁସରଣ ହେଉଛି କି ନାହିଁ କିମ୍ବା ତାହା ପ୍ରାବଧାନ O, XXIIIr.1 (1) ର ତୁଳନା ଉପରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଏକ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅଧିକାର ଅଟେ କି ନାହିଁ ତାହା ସ୍ଥିର କରିବା ଆମର ବର୍ତ୍ତମାନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ଅନାବଶ୍ୟକ । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ କୌଣସି ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ଯେ ଜଣେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିନା ସର୍ତ୍ତରେ ତାଙ୍କ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାର ଅଧିକାର ଅଛି ଏବଂ ଯଦି ସେ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରେ ଏପରି ଆବେଦନ କରନ୍ତି, ତେବେ ଏହାକୁ ତାହା ମଞ୍ଜୁର କରିବାକୁ ପଡିବ । ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୂଚିତ ହୋଇଥିବା ଭଳି, କୌଣସି ପ୍ରତି-ଆପତ୍ତି କାରଣରୁ ଯେଉଁ ଅସୁବିଧା ଉପୁଜିଥାଏ, ଯେଉଁଥିରେ ଉତ୍ତରଦାତା ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଇପାରନ୍ତି, ତାହା ଆଉ ପ୍ରାବଧାନ O. XLIr. 22 (4) ର ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ନାହିଁ, ଯାହା ବର୍ତ୍ତମାନ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ପ୍ରତି-ଆପତ୍ତିର ଶୁଣାଣିକୁ ଅନୁମତି ଦେଇଥାଏ । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏକ ମୂଳ ଡିକ୍ରୀରୁ ଏକ ଆବେଦନ ଶୁଣାଣି କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ବିନା ସର୍ତ୍ତରେ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ଏକ ଦରଖାସ୍ତ କରାଯାଏ, ଖର୍ଚ୍ଚ କାରଣରୁ ଏହା ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟାହାରକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଆବଶ୍ୟକ ଏବଂ ଏହାର ଏପରି କହିବାକୁ କୌଣସି କ୍ଷମତା ନାହିଁ ଯେ ଏହା ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବେ ନାହିଁ ଏବଂ ତେଣୁ ଏହା ଆବେଦନ ଶୁଣାଣିକୁ ଜାରି ରଖିବେ । ଧାରା 116A (2) ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନ ଉପରେ ଶୁଣାଣି କରିବା ସମୟରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କ୍ଷମତା, ମୂଳ ଡିକ୍ରିରୁ ଏକ ଆବେଦନ ଉପରେ ଶୁଣାଣି କରିବା ସମୟରେ ଏହାର କ୍ଷମତା ସହିତ ସମାନ, ଏବଂ ଏହାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟ ସମାନ, କାରଣ ଏହି ଅଧିନିୟମରେ ଏକ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଏହାର ବିପରୀତରେ କୌଣସି ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରାବଧାନ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଧାରା 116- A ଅନୁଯାୟୀ ଜଣେ ଆବେଦନକାରୀ ଆବେଦନକୁ ବିନା ସର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ପାଇଁ ଦରଖାସ୍ତ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର କ୍ଷମତା, ଏକ ମୂଳ ଡିକ୍ରୀରୁ ଆବେଦନରେ ଏହାର କ୍ଷମତା ସହିତ, ଏହା ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟାହାରକୁ ଅନୁମତି ଦେବେ, ଏବଂ ଏହା କହିପାରିବେ ନାହିଁ ଯେ ଏହା ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ଅନୁମତି ଦେବେ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 109 ଏବଂ 110 ର ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବାରେ ଭୁଲ କରିଥିଲେ ଯାହା କେବଳ ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ସହିତ ଜଡିତ ଏବଂ କିନ୍ତୁ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ସହିତ ନୁହେଁ ।

ଏହା ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହି ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଏକ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇପାରେ, ଏପରିକି ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ବୁଝାମଣା କିମ୍ବା ବିଚାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରବର୍ତ୍ତା ଯାଇଛି ଯାହାକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ ଏବଂ ଏହା ନିର୍ବାଚନର ପବିତ୍ରତା ସହିତ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବ । ବିଧି ଅନୁସାରେ, ଏହା ପ୍ରତୀତ ହୁଏ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ଏବଂ ଅବସାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କେବଳ ସେତେବେଳେ ଆବେଦନ ଉପରେ ଲାଗୁ ହେବ ଯେତେବେଳେ ଏହା ଆୟୋଗ କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବ । ଏହା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥାଇପାରେ ଯେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପାଇଁ

ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ପ୍ରାବଧାନ ରଖାଯିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଯାହା ନିର୍ବାଚନର ପବିତ୍ରତାକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବ । ଯଦି ଏହା ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା ଯେ ଧାରା 109 ଏବଂ 110 ମଧ୍ୟ ଏକ ଆବେଦନ ପାଇଁ ଲାଗୁ ହେବା ଉଚିତ୍ ଯାହା ପାଇଁ ଧାରା 116- A ରେ ପ୍ରାବଧାନ ରଖାଗଲା, କିନ୍ତୁ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଉପଯୁକ୍ତ ସଜ୍ଞା ଦ୍ୱାରା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇନାହିଁ । ଯେକୌଣସି ପରିସ୍ଥିତିରେ, ସାଧାରଣତଃ କହିବାକୁ ଗଲେ ସ୍ଥିତି ସମାନ ନୁହେଁ ଯେତେବେଳେ ଏକ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଉଛି ସେହି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ବିଚାର ମଧ୍ୟ ହୋଇଛି ଯାହା ସାଧାରଣତଃ ଏହିପରି ପବିତ୍ରତାକୁ ରକ୍ଷା କରିବ । ତେଣୁ ଆମେ ଏହି ଆଧାରରେ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବା ନିମିତ୍ତ ଧାରା 109 ଏବଂ 110 ର ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିବାର କୌଣସି କାରଣ ଦେଖୁନାହୁଁ ।

ତେଣୁ ଆମର ମତ ହେଉଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ସାହୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ବିନା ସର୍ତ୍ତରେ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ଦରଖାସ୍ତକୁ ଅନୁମତି ଦେବା ଉଚିତ୍ ହୋଇଥାନ୍ତା । ଆହୁରି, ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅନ୍ୟ ଦୁଇ ପରାଜିତ ପ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ସତ୍ୟପାଠକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥିଲା, କାରଣ ଏପରି ସତ୍ୟପାଠ ଅପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ଥିଲା, ଯଦି ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ସାହୁ ବିନା ସର୍ତ୍ତରେ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରିବାକୁ ହକଦାର ଥିଲେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏପରି ପ୍ରତ୍ୟାହାରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିପାରିନଥିଲେ ।

ଯେଉଁ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଆମେ, ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଉଠାଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଛୁ, ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ବିଚାର କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ, ଯଦିଓ ଆମେ ଏଥିରେ ଯୋଡିପାରିବୁ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଥିବା ଭଳି, ଏହା ଆମକୁ ଲାଗୁଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ଦରଖାସ୍ତକୁ ଏପରି ବିବେଚନା କରିବାରେ ଭୁଲ କରିଥିଲେ ଯେପରି ଏହା ଧାରା 109 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ନିର୍ବାଚନ ଆବେଦନର ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ଏକ ଦରଖାସ୍ତ ଏବଂ ମାମଲାକୁ ନିର୍ବାଚନ ନ୍ୟାୟାଧିକରଣକୁ ପଠାଇବା ମଧ୍ୟ ସେହି ହିସାବରେ ଭୁଲ ଥିଲା । ଯଦିଓ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଖରେ ଏକ ଆବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ଦରଖାସ୍ତକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ଥିଲା, ତେବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ଉପାୟ ହେଉଛି ଯେ ଧାରା 110 ଦ୍ୱାରା ଆବଶ୍ୟକୀୟ ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ନିଜେ ବିଚାର କରିବା । ତେବେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ଆମର ରାୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ଆମକୁ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଆଗକୁ ନେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ତେଣୁ, ଆମେ ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦେଉ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ଆଦେଶକୁ ରଦ୍ଦ କରୁ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନକାରୀ ଶତ୍ରୁଘ୍ନ ସାହୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ନିଃସର୍ତ୍ତ ଦରଖାସ୍ତକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆଦେଶ ଦେଉ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆବେଦନକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯିବା ଉଚିତ । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆମେ ଖର୍ଚ୍ଚ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଆଦେଶ ଦେଉନାହୁଁ ।

ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :
ତୁଷାର କାନ୍ତ ଗୋଛି
ଅନୁବାଦକ
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।